

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO DEL SANTO PADRE
IN LITUANIA, LETTONIA ED ESTONIA
[22-25 SETTEMBRE 2018]

PAPA FRANCESCO

MODLITWA ANIOŁ PAŃSKI

Kowno, Park Santakos, 23 września 2018 r.

[Multimedia]

Drodzy Bracia i Siostry,

Księga Mądrości, której fragment usłyszeliśmy w pierwszym czytaniu, mówi nam o *prześladowanym sprawiedliwym*, którego sama obecność irytuje bezbożników. Bezbożnik opisany jest jako ten, który uciska ubogiego, nie ma współczucia dla wdowy, ani nie szanuje starca (por. 2, 17-20). Bezbożnik uzurpuje sobie, że jego siła jest normą sprawiedliwości. Chce sobie podporządkować najsłabszych, wykorzystywać siłę w jakiegokolwiek formie, narzucać sposób myślenia, ideologię, dominujący kierunek debaty, stosować przemoc i represje, aby złamać tych, którzy zwyczajnie swoim codziennym uczciwym działaniem, prostym, pracowitym i solidarnym, ukazują, że inny świat, inne społeczeństwo jest możliwe. Bezbożnikowi nie wystarcza, że czyni to, co się jemu podoba, że kieruje się swoimi kaprysami, ale nie chce wręcz, aby dobro czynione przez innych było dostrzegalne. W bezbożniku zło zawsze stara się zgładzić dobro.

Siedemdziesiąt pięć lat temu naród ten był świadkiem ostatecznego zniszczenia wileńskiego getta. W ten sposób weszła w moment kulminacyjny zagłada tysięcy Żydów, która rozpoczęła się już dwa lata wcześniej. Tak jak czytamy w Księdze Mądrości, naród żydowski przeszedł przez zniewagi i katusze. Przypominamy te dni i prosimy Pana, aby nam udzielił daru rozeznania, aby odkryć w porę wszelkie nowe załączki tej groźnej postawy, wszelkiej atmosfery powodującej martwicę serca pokoleń, które tego wszystkiego nie doświadczyły i mogłyby dać się zwieść

śpiewem syren.

Jezus w Ewangelii przypomina nam o pewnej pokusie, wobec której musimy być bardzo czujni: pożądanym pragnieniu bycia pierwszymi, górowania nad innymi, które może zagnieździć się w sercu każdego człowieka. Ileż razy zdarzyło się, że jakiś naród, uważał się za lepszy, posiadający większe prawa, większe przywileje, które należy zachować lub zdobyć. Jakie lekarstwo proponuje Jezus, gdy ten impuls pojawia się w naszym sercu i mentalności jakiegoś społeczeństwa czy też kraju? Stać się ostatnim ze wszystkich i sługą wszystkich; trwać tam, gdzie nikt nie chce iść, gdzie nic nie dociera, na najbardziej odległych peryferiach; i służyć, tworząc przestrzeń spotkania z ostatnimi, z odrzuconymi. Gdyby władza się na to zdecydowała, gdybyśmy pozwolili, by Ewangelia Chrystusa dotarła do głębi naszego życia, wówczas globalizacja solidarności stałaby się rzeczywistością. „Podczas gdy w świecie, zwłaszcza w niektórych krajach, pojawiają się na nowo w różnych formach wojny i konflikty, my chrześcijanie podkreślamy potrzebę uznania drugiego człowieka, leczenia ran, budowania mostów, zacieśniania relacji i pomagania, by «jeden drugiego nosił brzemiona» (por. Ga 6, 2)”. (Adhort. ap. *Evangeli gaudium*, 67).

Tutaj na Litwie znajduje się wzgórze krzyży, gdzie tysiące ludzi przez wieki umieszczały znak krzyża. Zachęcam was, abyśmy odmawiając „Anioł Pański” prosili Maryję, żeby pomogła nam stawiać krzyż naszej służby, naszego poświęcenia tam, gdzie nas potrzebują, na wzgórzu zamieszkanym przez ostatnich, gdzie wymagana jest delikatna wrażliwość na wykluczonych, na mniejszości, aby oddalić od naszych środowisk i naszych kultur możliwość unicestwienia drugiego, tworzenia gett, dalszego odrzucania tych, którzy nas irytują i zakłócają nasze wygodę.

Jezus stawia w centrum dziecko, umieszcza je w równej odległości od wszystkich, abyśmy wszyscy czuli się sprowokowani do udzielenia odpowiedzi. Pamiętając o „tak” Maryi, prosimy Ją, aby uczyniła nasze „tak” szczodrym i owocnym, podobnie jak Jej.

Angelus Domini ...

Po modlitwie Anioł Pański

Drodzy Bracia i Siostry,

Pragnę skorzystać z okazji, aby podziękować pani prezydent i innym przedstawicielom władz Litwy, a także biskupom i ich współpracownikom, za przygotowanie mojej wizyty. Rozszerzam to podziękowanie na wszystkich, którzy w różny sposób się zaangażowali, także poprzez modlitwę.

Szczególną myślą obejmuję w tych dniach wspólnotę żydowską. Tego popołudnia będę modlił się przy pomniku ofiar getta wileńskiego, w 75. rocznicę jego likwidacji. Niech Najwyższy błogosławi dialog i wspólne zaangażowanie na rzecz sprawiedliwości i pokoju.

Dobrej niedzieli! Smacznego obiadu! - *Gražaus sekmadienio! Skaniu pietu!*

©Copyright - Libreria Editrice Vaticana